

[Justitsministeren.]

er visse tilfælde, hvor bristende forudsætninger må anerkendes også i adoptionsforhold, har jeg altså ment, at man skulle nå frem til disse fire kategorier, hvorunder også „betydelig legemlig mangel“ er medtaget.

Til de betragtninger, der er blevet fremsat iøvrigt i dag, skal jeg kun komme med nogle ganske få bemærkninger. Overfor det ærede medlem fru Astrid Skjoldbos redegørelse vedrørende retslægerådets betænkeligheder vil jeg kun for en sikkerheds skyld anføre, at sukkersyge ikke omfattes af lovforslaget, som det er i dag. Jeg ved, at det har været fremme flere gange, jeg har også haft det indtryk, at man af og til har været inde på, om sukkersyge i nogle tilfælde kunne bevirke, at der skulle foreligge en legemlig mangel, der skulle komme i betragtning. Det er ikke tilfældet. Sukkersyge må betragtes som en sygdom, der hører ind under de betingelser, der var medtaget i lovforslaget i dets første formulering, men det er ikke med i dag.

Det ærede medlem fru Astrid Skjoldbo nævnte også den tvivl, der kunne komme frem, fordi den medicinske videnskab skridter frem dag for dag. Det erkender jeg fuldtud, det er netop derfor, jeg har medtaget den betingelse, at der ikke må være rimelig udsigt til varig helbredelse. Derved får lægevidenskaben mulighed for at skønne over, om netop den sygdom eller den lidelse, der er tale om, er af en sådan art, at den må anses for uhelbredelig eller ikke.

Iøvrigt kan jeg fuldtud tiltræde, hvad det ærede medlem hr. H. P. Johansen fremhævede om, at det ikke kan være afgørende, om loven er lidt mere eller lidt mindre rummelig. Det ser vi netop, når vi sammenholder dette lovforslag med de bestemmelser, der allerede er vedtaget i vore nabolande, Norge og Sverige, hvis tilsvarende love er videregående end dette lovforslag. Det afgørende er også for mig dette, om forholdet mellem adoptivforældrene og barnet er slået i stykker. Man kan ikke ved lov påbyde kærlighed til barnet. Jeg er ligeledes ganske enig med det ærede medlem hr. H. P. Johansen, når han pointerer, at forholdet jo kun kan ophæves ved dom, og at det må antages, at dommerne kun vil gå med til ophævelse i de aller alvorligste tilfælde. Det er jeg ganske sikker på; sådan vil retspraksis blive. Det vil den blive ikke mindst efter at disse betænkeligheder, som har været fremdraget i dette ting, også er kommet til udtryk i den betænkning, der er afgivet af udvalget. Jeg for mit vedkommende er altså enig med flertallet.

Ordføreren (Elmqvist): Må jeg sige til det ærede medlem fru Astrid Skjoldbo, der argumenterede så stærkt ud fra retslægerådets betænkeligheder, at det ærede medlem naturligvis har lov til at fremhæve disse betænkeligheder, men jeg synes, det ærede medlem glemmer at tilføje, at retslægerådet uanset disse betænkeligheder er gået med til at anbefale en lovgivning, der også omfatter legemlig mangel, selvom retslægerådet i slutningen af sin udtalelse henstiller, at man nedsætter den tid, hvori man kan ophæve forholdet, til to år. Men retslægerådet er altså gået positivt ind for det til trods for dets betænkeligheder.

Må jeg have lov til endelig at bemærke, hvad jeg ikke fik gjort i min første tale, at jeg tillægger det stor betydning — og fra flertallets side er det stærkt understreget —, at sager af denne art bør forelægges retslægerådet til udtalelse, inden domstolene træffer en afgørelse, og jeg takker den højtærede justitsminister — det vil jeg også finde det rigtigt at understrege her — for udtalelsen om, at ministeren vil henlede domstolenes opmærksomhed herpå. Mere kan der jo ikke gøres overfor domstolene, men jeg går ud fra, at domstolene vil føle, at en forudsætning for, at vi er gået med til at vedtage dette, er, at domstolene retter sig efter denne henstilling, nemlig at de hører retslægerådet, før de træffer afgørelse.

Iøvrigt skal jeg på flertallets vegne anbefale at stemme imod underændringsforslaget og stemme for det af justitsministeren stillede og af udvalgets flertal tiltrådte ændringsforslag.

Astrid Skjoldbo: Jeg vil blot have lov til at takke den højtærede minister, fordi hun her fremfører, at sukkersyge ikke vil kunne medregnes blandt de sygdomme, der kan give anledning til ophævelse af en adoption. Jeg må herefter have lov til at gå ud fra, at hverken sukkersyge eller andre mangel i den interne sekretion, altså sygdomme af samme art, vil kunne medføre ophævelse af adoption. Jeg vil også give den ærede ordfører ret i, at retslægerådets udtalelse egentlig munder ud i en anbefaling af lovforslaget, men jeg vil nu alligevel have lov til at sige, at på adskillige af medlemmerne af udvalget har udtalelsen virket lige modsat.

Federspiel: Jeg beklager, at det ærede medlem fru Esther Malling Pedersen er forhindret i at være tilstede. Det, der kalder mig frem, er en enkelt bemærkning fra den højtærede justitsminister, idet den højt-